

կրնթանամ, որպէս նաւը ծովը ձեղքելով պէտաց կո-
հակներ կը կազմէ, նոյնպէս իմ ձիւ կը ձեղքեր հասա-
կաւոր խտաը այս այն կողմ իրար վերայ կը մղէր. և որոց
միջավայրն մեծ ակոս մի կը թողոյր: Գեռ կը կարծեմ թէ
ճաղկանց բուրմունքը զիս կը զիւթէ, դեռ լուռութեան
վարագոյրն խղած են միմիայն բազմաթիւ մեղուններ,
բզէզներ և զեռուռներ, նաև գոյնզգոյն թիթեռներ, որք
կը զլզլային շուրջս, դեռ կը կարծեմ թէ իջած եմ
ձիէս, այս հիասքանչ տեսարանին շօշափուելով ա-
ռաջ գնալու վերայ եմ: ահա կորած ենք ես ու իմ ձին
խտաերու մէջ. ուղեկիցներուս շաւիղը կորուսած եմ. ինձ
հարկ էր բարձրանալ ձիուս վրան, հետեիլ ուղեկից-
ներուս. սակայն կարմիր, կանաչ, դեղին, նարնջագոյն,
կապոյտ, սեւաւ, սպիտակ, ծիրանեզոյն ճաղկունք, նաև
մի ճաղկի բաժակի վերայ տեսնուած չորս, հինգ, վեց,
եօթ տեսակ գոյներն ստիպեցին ձիէս կրկին խոնարհիլ,
քաղել այս ճաղիկներն, որպէս զի տանեմ ուղեկիցնե-
րուս ցոյց տամ, իմանամ թէ մեր նախնիք ինչ անու-
նով կնքած են այս չքնաղաղիւտ ճաղկունքն: Մի օր
ևս սորա յիշատակարանը դուրս կը հանեմ¹:

Մեր ուղին կամ ուղեորութիւնը հանդէպ Գա-
ւոյ գիւղի Ս. Գէորգն էր. բայց դառնանք դարձեալ
գիւղս, քանի տեղեկութիւններ քաղենք ու այնպէս
մեկնինք:

Գիւղը 1852—56-ին զուտ հայաբնակ էր, 130—
150 տուն բնակչօք, այդ միջոցի արիւնահեղ պատե-
րազմներուն մեծ մասամբ գաղթած են յԱրարատեան

1. Արդէն գրի առած եմ քանի հազար ժողովրդական քառեր
ևւ որոց հետ ծառերու, քոյսերու, ճաղիկներու ևւ թռչուններու անուններ: